

Чланови Главног одбора Демократске странке Србије, драги пријатељи,

Пред нама је, на данашњој седници Главног одбора, наизглед само технички, а суштински изузетно важан посао. Требало би да утврдимо предлоге Пословника о раду и измена и допуна Статута, о којима ће расправљати Скупштина Демократске странке Србије заказана за 12. октобар. Разговараћемо о начинима и правилима на које ће наша странка функционисати у наредне четири године. Скупштина је, наравно, власна да утврди и промене страначког програма, а моје је задовољство да констатујем да није пристигао ниједан предлог измене и допуне страначког програма, те да на самом почетку, пред Главним одбором констатујем да Демократска странка Србије свој програм неће мењати, да ће остати при својим садашњим политичким позицијама и да ће, без Војислава Коштунице на челу, наставити да спроводи политички програм који је својим највећим делом он инспирисао и дефинисао. Наставићемо да се боримо за војно и политички неутралну Србију, Србију која је слободна да своју политику, у сваком појединачном случају, економском, социјалном, политичком...сама дефинише, способна да иде ка свом циљу и да има у сваком погледу одрешене руке. Наставићемо да се боримо за слободну Србију.

У Демократску странку Србије је свако од нас ушао добровољно, и она припада свима нама подједнако. У њу смо ушли зато што смо се слагали и слажемо се са њеним политичким програмом. У тај програм, у ту политичку филозофију, да Србија, увек и у свакој околности, треба да буде своја и води своју политику, политику која одговара њој самој, а не било коме другом, да треба да следи своје, а не неке друге интересе, верујемо. Наш однос према прошлости, садашњости и будућности, изражен кроз страначки програм је оно што нас спаја. Када променимо своја размишљања о свету око нас, када променимо своја политичка уверења, када она постану неподударна програму странке, напустимо је. Ако странку напуштамо из баналних разлога, зато што у једном тренутку нису испуњене наше личне амбиције, зато што смо чули нешто што нам се у том тренутку не свиђа, зато што нисмо у стању да поднесемо одлуке већине, можда нам онда у њој није ни било место. Исто као што навијамо за неки клуб и када осваја шампионате и када испада из лиге, исто као што особу коју волимо волимо и када у међусобном односу цветају руже и када је пут посут трњем.

ЕУ прећутно дозволила Србији да не мора да уводи санкције Русији док год успунава све што јој с

Пише: Александар Поповић
субота, 20 септембар 2014 18:21

ЕУ прећутно дозволила Србији да не мора да уводи санкције Русији док год успунава све што јој с

Пише: Александар Поповић
субота, 20 септембар 2014 18:21

